

и всички-ти Славянски народи въ онова время сж были бескижни, та освень говоримый языкъ другъ нѣкой старъ не сж могли да иматъ Кырилль и Меѳодій родомъ отъ оныя Българы, кои-то както ся види отъ Бизантійскы-ты, лѣтописы, така много сж были заселени въ Имперскы-ты области въ Траціѣ и Мацедоніѣ — Кырилль и Меѳодій, учени мжжіе на Гръцкій языкъ и философи, искали да просвѣтятъ съ Христіанство свои-ты единоплеменници извънъ Имперіѣ-тѣ. А за да имъ дадатъ по-лесно да разумѣятъ Божественно-то ученіе натѣж вѣрѣ прѣвели сж Священо-то писаніе на тѣхный языкъ, кой то тѣи двама братіе, като сжщи Българи, весма добрѣ сж знаели. Ако да бы ся доказало Кырилль и Меѳодій да прѣведжтъ Священо-то писаніе на нѣкакъвъ языкъ старъ и невразумителенъ за Българы-ты, то въ такъвъ случай не бы трѣбало да ся трудятъ да го прѣвждатъ, а да го сж прѣдали ни Българы-ты, както си е было, на Гръцкій языкъ та ся щали да избавятъ отъ главоболіе толкова души, кои-то слѣдъ тѣхъ и до днешенъ день ся мжчатъ да ны увѣрятъ, че е по-добрѣ и нѣкой пжтъ ны и насилватъ да ся молимъ Богу, Гръцкій языкъ, ако и да не щемъ разумѣваме, да ли го славимъ или го хулимъ, дали на мѣсто вѣнчаваніе опѣваме, или на мѣсто